

Danmark er det vestlige land, hvor færrest er i lavindkomstgruppen. Antallet af personer i lavindkomstgruppen er fra 1993 til 2004 steget med knap 50.000 personer. Væksten skyldes primært, at stigende indkomst og købekraft i samfundet hæver grænsen for, hvornår man indgår i lavindkomstgruppen. Og nu vil jeg gerne have, at hr. Ole Sohn hører efter.

Kl. 13.35

Tager man udgangspunkt i lavindkomstgrænsen fra 1993 og fremskriver den med prisudviklingen, nemlig det, der er afgørende: Hvad får jeg for mine kroner? ville der være 73.000 færre i lavindkomstgruppen i 2004 sammenlignet med 1993. Så omfanget af fattige påvirkes altså, hvis vi bliver rigere i samfundet, f.eks. fordi flere kommer i beskæftigelse.

Men det spørgsmål, der trænger sig på, og som vi jo gerne skulle have et svar på her i dag, er: Hvad sker der, hvis vi ophæver loftet? Bringer det flere mennesker i arbejde? For så laver vi bevidst et system, hvor det for endnu flere mennesker ikke kan betale sig at gå ud og tage et arbejde til mindstebetalingen – et arbejde, som titusinder af danskere hver dag står op til. Men spørgsmålet er: Bringer det så flere i arbejde?

Så er der rejst forskellige spørgsmål, og jeg har lyst til at kommentere spørgsmålet om kontanthjælpsloftet og det, som venstrefløjen foreslår, ved at spørge, om det i virkeligheden ikke er borgerløn. Oppositionen er stærkt optaget af at fastlåse folk på offentlig forsørgelse, i og med at kontanthjælpen skal være så høj, at lavtlønnede pinedød skal sætte penge til ved at gå på arbejde.

Men det danske samfund hænger sammen, fordi det bygger på en selvforsørgelsespligt. Kontanthjælpen er en korttidsydelse. Det er ikke meningen, at kontanthjælpen skal danne grundlag for folks forsørgelse år ud og år ind. De ærede medlemmer forsøger at tegne et falsk billede af øget ulighed og af, at vi gør kontanthjælpsmodtagerne fattigere. Det giver mig en ubehagelig fornemmelse af, at oppositionen hellere end gerne så borgerløns lignende tilstande indført her i landet. Oppositionens argument er, at danskerne arbejder, uanset om de sætter penge til eller ej, og derfor er der ikke noget problem i at yde fuld kompensation til dem, der ikke arbejder.

Jeg vil så godt i anledning af et spørgsmål, fru Elisabeth Geday rejste, sige et par ord om, hvorfor vi lavede kontanthjælpsundersøgelsen. Vi

blev i december 2005 enige med Dansk Folkeparti om, at der var behov for en kulegravning af hele kontanthjælpsområdet. Formålet var som grundlag for den videre debat at give et veldokumenteret billede af, hvordan systemet virker, og hvilke ændringer der måske kan være behov for.

Baggrunden var, at der her fra den 1. januar er lavet jobcentre i alle kommuner, hvor kontanthjælpsområdet og dagpengeområdet flytter sammen. Da vi ved ret meget om bevægelserne og virkemidlerne på dagpengeområdet, havde vi brug for et samlet opdateret grundlag på kontanthjælpsområdet, og med kulegravningen fik vi det opdaterede grundlag, som vi kan bruge i vores fremtidige arbejde. Det skal vi så bruge sammen med medarbejderne i de nye jobcentre.

Kulegravningen viste også, at reglerne for sagsbehandlingen er blevet meget komplicerede, og det er noget, vi skal gøre noget ved. Vi skal luge ud i overflødige regler og procedurer, og målet er at frigøre ressourcer, så der bliver mere tid til at hjælpe de mennesker, der kommer i jobcentre, og det er det, det hele handler om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der nogle spørgere. Den første er fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg ved godt, jeg ikke får et svar, men jeg kan ikke lade være med at stille spørgsmålet alligevel. Jeg ved også godt, at beskæftigelsesministeren hellere vil opholde sig ved eventuelle tale-mæssige svipsere eller forkerte sætningsformuleringer – for han ved udmærket godt, hvad jeg mener – end han vil svare på mit spørgsmål.

Jeg stiller det altså alligevel: Kan hr. Claus Hjort Frederiksen ikke forestille sig andre måder, hvorpå man kan sikre sig, at det kan betale sig at arbejde, end ved at sænke ydelserne? Kan hr. Claus Hjort Frederiksen ikke forestille sig, at man ved at lave en skattereform, som betød et større beskæftigelsesfradrag, kunne bruge guleroden i stedet for at bruge pisken, altså sænke ydelserne?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige for en ordens skyld gøre opmærksom på, at ministre betegnes ved deres fagområder, ikke ved navns nævnelse. Så er det ministeren.

Kl. 13.40